

Olet syksyn synnyttämä,
kesän lämmön kypsyttämä.

Idit paksun peiton alla,
sylissä Savon sikisit.

Komeaksi kasvoit, kulta,
tosi sorjaksi sujahdit.

Imit suoniisi salassa
juurilla väkevän voiman,
joukoille jaettavaksi,
minua ja muita varten.

Aamuisin olet omani,
nälän tuiman lääkitsijä.

Kiitos, lämmin kaurapuuro,
aamun huttu herkullinen.

Hyvä taito hyppysissä
Tuskin päivä päättään nosti,
aamuaurinko sarasti,
kun kokoontui talkoolaiset,
nuo niin mainiot emännät.

Mielissä mukavat muistot
vuosikymmenten takaiset
lämpimäisten leivonnasta,
piirasien paistannasta.

Puuro paksuna puhisi
riisipuuro pullisteli.

Nämä ehtoisat emännät
kävivät käsiksi töihin.
Piilotettiin hiukset hienot
hohtavilla huppusilla.

Kiiti kaulimet kätevät
naisten näppäräin käsissä,
puuro valkea valahti
livakasti kuoren päälle,
sormet tanssasi somasti
rypytyksen rytmit taitain.

Niin kuin parvi pulmusia
pärähteli piirakoita,
sadoittain, tuhansittainkin
tulvi taitajain käsistä.

Kuumana kohisi uuni,
pätsi paistoi piirasia.
Tuoksu lauhkea levisi,
makuhermokja kutitti.

Liedellä lemusi kahvi,
houkutteli huumaavasti,
jutut luisti lystikkäästi,
nauru siivitti sanoja.

Talkoolaiset, tuttavani,
te toitte iloa muille,
ja varsinkin vanhuksille,
itsekin osasen saimme
lahjan Laupiaan kädestä.